

Lyrikk

En Lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke til!

Tove Rutle – lagleder

Stor takk til Elisabeth Juvkam for utfordringen!

Å få stafettpinnen fra henne var en ekstra glede til dette ærefulle oppdrag!

Det måtte komme... valgets kval!

Måtte jeg velge et av mine to absolutte favorittdikt, som i fragmenter og små setninger dukker opp daglig, det være seg i samtaler med pasienter, venner eller når jeg er alene.

Umulig... det måtte bli begge!

På en merkelig måte henger de sammen.

Det ene minner meg om å ta vare på det livet jeg har fått, uansett hvor lenge det skal vare, på godt og på vondt. Verdsatte det jeg har... ikke bli grådig. Tåle motgang.

En av de siste visene Evert Taube skrev, oversatt og gjendiktet av vår egen Erik Bye, som på en forunderlig måte med sin diktning makter å bringe alt inn i et rikere perspektiv, og oss nærmere oss selv. Erik Bye drømte om det egentlige livet. Han gjorde oss oppmerksom på hilsningstimen, den korte stunden mellom natt og dag, timen da lyset forvandler livet og verden rundt oss og vi ser alt med et nytt blikk.

«Så lenge skuta kan gå» – mest kjent som en sjømannsvals. For meg en real og saftig «livsvals».

Det andre diktet «Du skal være tro» av Andre Bjerke har hjulpet meg til å erkjenne at jeg i mitt eget liv først og fremst har store plikter overfor meg selv som menneske, hvis jeg skal i det hele tatt skal makte å være noe for andre mennesker.

Andre Bjerke sa selv at diktning ikke må bli som en delikatesse ved siden av kulturlivet, men inngå i selve vår måte å erkjenne på.

Takk til Evert Taube, Erik Bye og Andre Bjerke... og her er de:

Så lenge skuta kan gå

Så lenge skuta kan gå, så lenge hjertet kan slå,
så lenge solen den glitrer på bølgen den blå,
så ta imot her og nå for neste dag kan bli grå,
og det finns mange som aldri et lysstreif kan få.

Og hvem har sagt deg at du kom til verden
for å få lykke og solskinn på ferden.
At du til sjøs og til lands skal gå i stjernenes glans
og ta et kyss eller to i en yrende dans.

Ja hvem har sagt deg at du skal ha hørsel og syn
og at livet skal holde hva det lover,
og hvem har sagt at det beste som står på menyen,
skal bli ditt til seilassen er over.

Ja lytt til stemplenes gang, og selv om vakta blir lang,
så husk at snart klemter klokka for deg ding, ding, dang.
Så lenge skuta kan gå, så lenge hjertet kan slå,
så lenge solen den glitrer på bølgen den blå.

Så ta med glede din tårn om du lider,
snart skal du hvile til evige tider.
Men det får gå som det vil, vær bare glad du er til,
og ta et krus og en vals under latter og spill.

Ja, det er sannelig flaks at du lever min venn,
og har noen som venter innpå stranden.
Og skulle hyra ta slutt, stikk til sjøs om igjen,
med karibisk passatvind om pannen.

Klare jobben med glans, når med latter til lands,
tar et kyss eller to i en yrende dans.
Så lenge skuta kan gå, så lenge hjertet kan slå,
så lenge solen den gliter på bølgen den blå.

Du skal være tro

Du skal være tro.

Men ikke mot noe menneske
som i gold grådighet
henger ved dine hender.

Ikke mot noe ideal
som svulmer i store bokstaver
uten å røre ved ditt hjerte.

Ikke mot noe bud
som gjør deg til en utlending
i ditt eget legeme.

Ikke mot noen drøm
du selv ikke har drømt....

Når var du tro?

Var du tro
når du knelte i skyggen
av andres avgudsbilder?

Var du tro
når din handling overdøvet
lyden av ditt eget hjerteslag?

Var du tro
når du ikke bedrog
den du ikke elsket?

Var du tro
når din feighet forkledde seg
og kalte seg samvittighet?

Nei.

Men når det som rørte ved deg
gav tone.
Når din egen puls
gav rytme til handling.
Når du var ett med det
som sitret i deg.

da var du tro!

Min utfordring går til en
kjær kollega på Stabekk i Bærum:
Pål Myhre, som jeg har delt
mange musikkopplevelser med
og som har røpet at han er glad i
lyrikk, og i forbindelse med sin
50-års feiring ønsket et dikt i gave
fra hver av sine venner, dikt som
ble samlet i egen perm til glede for
senere.....noe å tenke på?

Mariann Mathiesen

Strukturert møteserie

Samhandling er tidens store fyndord i helsevesenet. Mange strukturelle initiativ er tatt for å bedre samhandlingen mellom nivåene i helsevesenet. Praksiskonsulentordningen er et av dem. Jeg har i mitt arbeid som praksiskonsulent ved Gjøvik sykehus sett at en av mine viktigste oppgaver, er å bedre kommunikasjonen mellom fastlegene og sykehuslegene, både den direkte og den indirekte gjennom informasjonen i henvisninger og epikriser. Vi må kunne nå hverandre på telefon for raskt å kunne avklare problemer rundt den enkelte pasient, og vi må få møteplasser for å øke forståelsen for hverandres arbeidssituasjon og finne løsninger på eventuelle problemer og forskjellig virkelighetsforståelse.

Men hvordan finne møteplasser som vi prioriterer foran alle andre tilbud og krav? Vi har prøvd det før i forskjellige varianter, og det har vært vanskelig å få det til å fenge.

For å skape møteplasser har vi i Vest Oppland latt oss inspirere av en ide til en ny type struktur på møteserie.

Allmennleger i lokal kurskomité og praksiskonsulenten ved sykehuset, har dannet en gruppe som vil arrangere fire møter i året på forskjellige sykehusavdelinger. To av oss står ansvarlige for hvert møte. Da blir det lite arbeid på hver.

Hvert møte blir arrangert i samarbeid med avdelingsledelsen på den respektive avdeling på kveldstid 3 klokke timer, dvs fire undervisningstimer. Det er noen suksessfaktorer som er viktige:

- De to allmennlegene sender ut invitasjon (med hjelp fra foretakets sekretariat som legger det ved annen utsending)
- De to allmennlegene leder møtet
- De to allmennlegene blir enig med avdelingsledelsen om faglig tema for møtet

– Fastlegene får tellende timer til spesialiteten i allmennmedisin for strukturert møteserie.

I første del av møtet presenterer avdelingen seg, avdelingsledelsen sørger for at flere av legene ved avdelingen er tilstede og aktuelle samarbeidstemaer diskuteres. I siste del legger avdelingen frem et faglig tema, gjerne et som kan ha et samarbeidsaspekt ved seg.

Slik så den første kvelden på SI Gjøvik ut: 29 allmennleger og syv overleger og assistentleger fra avdelingen møttes:

Torsdag 31. jan. 2008, kl. 18.00–21.00

Kort presentasjon av alle tilstedeværende

- Kort praksispresentasjon av et legesenter, maks ti min.
- Presentasjon av medisinsk avdeling; tall, aktiviteter, fagområder, med fokus samhandling, problemer?, ventetid, epikrisetid, diskusjon med salen.
- 1/2 times pause m kaffe/te + rundstykker
- Faglig tema fra avdelingen:
 - Marevanbehandling, indikasjon, bivirkning og interaksjon
 - Praksiskonsulenten: Samarbeid ved utskrivning av pasienter på Marevanbehandling
- Diskusjon

I begeistring over et vellykket møte anbefaler jeg dette videre!

Karin Frydenberg

Gjøvik med Mjøsa mot Hedmark.